

B2

BRÆNDT HUD

Frank Rosenkilde har over 100 tatoveringer, har sejlet på de syv verdenshave og lærte selv at tatovere i Nyhavn i 70'erne. Nu bor han på Bryggen.

BRYGGEBLADET MAGASIN NO. 6 23. MARTS 2017

Når vovsen bliver et våben

Skal bomber og narko findes eller en gerningsmand stoppes, så er det hundens snude og skarpe tænder, der gør jobbet. Politiet bruger hunden som magtmiddel til at afskrække og stoppe gerningsmænd. Men hvor effektiv er hunden som magtmiddel, og hvorfor gøre menneskets bedste ven til et våben? Bryggebladet er kommet bag hegnet hos hundepatruljen på Artillerivej

Med en enkelt ordre kan hundefører Jan Verner Larsen forvandle hunden Enso til et våben.

som blod, sæd, spyt og hår og kan finde spor efter en gerningsmand, hvor der kun er en færd. Patruljehunde anvendes også som magtmiddel, når en gerningsmand skal standses og ikke efterkommer politiets ordre om at stoppe. Et effektivt magtmiddel med afskrækkende og præventiv effekt i situationer som demonstrationer, optøjer på værtshuse eller indbrud.

– Hunden er et temmeligt effektivt magtmiddel. Er der ballade et sted, så holder folk op, når kan de høre hundene kommer, for det er ikke så rart at få et tandsæt i måsen, smiler Jan og fortsætter:

– Der er rigtigt mange indbrudstyper, som man ser hoppe ud af vinduet og løbe afsted. Når de så hører hundene gø, så gider de ikke løbe alligevel.

Dog har hunden også sine begrænsninger som magtmiddel, og det er op til hundeførerne at vurdere, i hvilke situationer hunden har en effekt.

– Hunden er ikke et mirakelmiddel. Hvis det regner ned med store brosten og glasskår, så er det ikke et særligt godt magtmiddel, for så får hunden brosten i hovedet og er sat ud af spillet, siger han og forklarer, at anvendelsen af hunden som magtmiddel også skal stå mål med den lovovertrædelse, der bliver begået.

– Der er en nedre grænse for, hvornår man kan vælge at bruge hunden som magtmiddel. Stjæler man en knallert, og det er det eneste, der er begået i den forbrydelse, så vil man som udgangspunkt ikke sætte hunden på 'stop' og bruge den som magtanvendelse. Men hvis gerningsmanden smider knallerten og løber ind i en park, vil man bruge hunden til at finde vedkommende, forklarer Jan og understreger:

– Forbrydelsen er så lille, at den står ikke i forhold til den skade, gerningsmanden kan få ved at blive bidt af hunden.

SÆRLIGE EVNER

Jan Verner Larsen har godt styr på sin hund, siger han, og det har han haft i 28 år som hundefører. Han er bevist om, at hunden bare er et dyr med egen vilje, men kunsten er at få hunden til at tilsidesætte egne ønsker for at lystre hundeføreren. Det, som er altafgørende for at få hunden til lystre, er forholdet

mellem hund og fører i deres indbyrdes flokforhold.

– Hunden er ikke et menneske, det er netop et dyr. Hvis man skal forstå det, skal man bruge de termer, der er i hunden. Og det er flok. Jeg skal være leder af flokken. Det betyder, at jeg skal respektere hunden for det, den er. Men hunden skal respektere mig for det, jeg er. Og jeg skal være leder, forklarer han og tager imod spørgsmålet, om han har oplevet ikke at kunne styre sin hund.

– Jeg har én gang været udsat for, at det var svært. Det var to knægte, der havde lavet noget indbrud. Jeg gik i et langt spor efter dem, og efter en kilometer får jeg øje på dem. Da jeg kommer tættere på, så får de øje på mig, og jeg sætter hunden efter dem på 'stop', fortæller Jan og fortsætter:

– Hunden bider den ene af drengene, og den anden kommer sin kammerat til hjælp og begynder at sparke hunden.

Jan får overmandet gerningsmanden, som sparker, og kommer derefter hen til ham, som hunden sidder i.

– Og der skal jeg sige 'slip' til hunden et par gange. Den kamp, der har været der, den gør trods alt, at hunden reagerer på det. Så det er klart, at jo mere gerningsmanden presser hunden, så kræver det bedre og bedre dressur fra hundeførerens side, fortæller den erfarne hundefører fra Gruppe 1, gruppen for de mest rutinerede hunde og hundeførere, der kræver meget træning og en hund med de rette evner. Langt fra alle patruljehunde når dertil, skriver politiet på deres hjemmeside.

VEN SOM VÅBEN

Hunden bærer titlen som menneskets bedste ven, og mange har i barndommen haft en hund at dele gode og dårlige oplevelser med. Tillid, kærlighed og omsorg er ord, der kan knyttes til en rigtig familiehund. En politihund kan på en måde karakteriseres som en slags Dr. Jekyll and Mr. Hyde, der kan skifte karakter og her gå fra ven til fjende på en enkelt kommando. Så hvorfor gøre menneskets bedste ven til et våben?

Jan griner og svarer eftertænksomt.

– Der er også nogle, menneskerettighedsorganisationer blandt andre, der mener, at hunde ikke må bide mennesker i offentlige myndig-

heders tjeneste. De synes, det er forkert, at offentlige instanser træner hunde til at bide mennesker, siger Jan, der ikke mener, de har ret.

– Det mener jeg ikke, fordi der er nogle gerningsmænd, man ikke vil kunne pågribe, hvis ikke man har hunden som hjælper, fortæller han og nævner en episode på jagt efter en voldsmand, hvor det kun er hunden, der registrerer gerningsmanden i området, som den løber efter og bider sig fast i.

Jan fortæller yderligere om en situation, hvor han ender i en baggård med en bankrøver, som trækker sin pistol. Efter at Jan aflyrer et varselsskud løber gerningsmanden rundt om hjørnet, hvor hunden sætter efter og bider sig fast i ham. Gerningsmanden kaster sin pistol væk og overgiver sig.

Men hvorfor lade hunde bide mennesker?

– Sådan en situation kan ende rigtig mange steder. Den kan ende med, at gerningsmanden og jeg står fem meter fra hinanden og peger på hinanden med hver vores pistol. Han kunne også have været sluppet afsted eller have opgivet. Det ved jeg ikke, siger Jan og pointerer, at nogle situationer ville kunne eskalere til farligere situationer uden en hund, og af den grund, synes han, det er en god ide at bruge hunden til magtanvendelse.

VENLIGT VÅBEN

Om Enzo er klar over, den er et magtmiddel og et ekstra våben for politiet, er ikke til at vide, men sådan som den sidder her, ser den meget venlig og rar ud, lige til at klappe.

På vej tilbage til den anden side af hegnet bliver jeg eskorteret af mand og hund fra politiet. Hunden i løb og manden i kontrol. Ude på den anden side af hegnet gælder igen 'Adgang forbudt', men både 'politi' og de 'løse hunde' de er meget venlige.

Fakta

- ✚ Dansk politi har brugt hunde siden 1907.
- ✚ Hundepatruljen har ligget på Artillerivej siden 1944.
- ✚ Stedet er normeret til 33 patruljehunde, 18 sprængstofhunde og 7 narkohunde.

Kilde: politi.dk

Tekst: Søren Valsøe
Foto: Ricardo Ramirez
redaktion@bryggebladet.dk

Adgang forbudt'. 'Politi'. 'Løse hunde'. Advarslerne foran hundepatruljens port er mange. Alligevel går porten op, og jeg kommer ind på den anden side. Politiassistent og hundefører Jan Verner Larsen kommer mig i møde. Uden hund. Håndtrykket er fast, og ansigtsudtrykket er venligt og bestemt.

En række af civile politivarevogne er parkeret langs hegnet med en strømledning hængende ud af siden. Og det er ikke elbiler.

– Det er bilerne til sprængstofhundene. De hunde er af racen labrador, og de har sværere ved at holde varmen, så derfor skal bilerne varmes ekstra op, forklarer 54-årige Jan og fortsætter retningen mod en blå varevogn med politi skrevet på siden og blink på taget. Han løsner en hægte, og ud af bilen springer den snart fem år gamle patruljehund Enzo af racen schæfer. Makkerparret er samlet.

Enzo hilser pænt på og gør sig fortjent til et klap, inden den sætter i løb blandt de parkerede biler. Heldigvis giver Jan den ikke en 'stop'-kommando med på vejen.

– Engang bed den sig fast

i ballen på en gerningsmand, og jeg har efterfølgende fået at vide, at gerningsmanden måtte sidde på en pude i retten, fortæller Jan med et stille smil på læben om engang, hvor Enzo fik kommandoen 'stop', som betyder, den eftersætter en gerningsmand og bider sig fast i armen – eller ballen.

EFFEKTIVT MAGTMIDDEL

Politiet har siden 1907 haft politihunde, og på Artillerivej er der sprængstofhunde, narkohunde og patruljehunde. Enzo er patruljehund og har evner til at opsnuse biologiske spor

Jeg er blevet tatoveret mindst 100 gange

De små eller store faverige motiver har det med at gøre folk afhængige, og har man først fået en, kan man næsten ikke lade være med at få flere. Og det er heldigt for Frank Rosenkilde, 57, der har valgt at gøre det til sin levevej, så folk kan få nogle varige smykker på kroppen

Tekst: Tamara Espander
Fanayei

Foto: Ricardo Ramirez
redaktion@bryggebladet.dk

Tatoveringer er ikke noget nyt fænomen, og de har da også været til stede, så længe der har været mennesker på Jorden. Men nu er det ikke kun stammefolk, sømænd og konger, der lader sig tatovere. Trenden er nået helt ind i hr. og fru Danmarks stuer. Og som enhver anden trend går det op og ned, når det kommer til, hvilke motiver folk skal have forevigt på deres kroppe.

– Der var en periode, hvor alle skulle have det her evighedsstegn. Og så var der også perioden med røgvævret, som vi kalder det. Det var egentlig en skidepæn tatovering, der følger kroppen, men lige pludselig fik alle det lavet, fortæller tatovøren Frank Rosenkilde, da Bryggebladet møder ham i hans butik Belair Tattoo.

Tribaltatoveringer var også en kæmpe bølge, der skyl-

lede ind over Danmark, og satte sine spor på mange kroppe rundt omkring. Og som Frank Rosenkilde fortæller med et lille grin, så kommer de allesammen tilbage nogle år efter for at få det dækket igen.

Han var selv 16 år, da han fik sin første tatovering, og året efter købte han sin første maskine, for nu ville han selv til at tatovere.

– Jeg var ude at sejle dengang, og så købte jeg maskinen for de 1.000 kroner, jeg havde tjent af den gamle Tattoo Jack. Og det var mange penge dengang i 1977. Men det var de bedste 1.000 kroner, jeg har brugt.

Franks forældre havde ikke noget imod, at han ville gå ud ad den vej. De var bare glade for, at han ville lave noget, og hans mor kiggede også bare på Franks første tatovering og rystede lidt på hovedet.

FORTIDEN FRA NYHAVN

– Dengang jeg startede med at tatovere, var det meget svært at købe ting til det.

Det var nærmest som en loge. Det var sådan noget hemmeligt noget, og man skulle være heldig at kende en, der kunne give dig et tip eller et trick til, hvor du kunne købe noget. Når man fik noget, så gemte man det bare og passede på hver eneste lille krumme. Og det er bare blevet ved. Jeg har altid samlet, og det har jeg gjort i 40 år.

Det her samleri, som Frank har gjort sig i, er blevet til lidt mere end bare nogle maskiner og lidt billeder her og der. Det er blevet så stort, at han har dedikeret et helt lokale i sin shop til et museum. Her kan man blandt andet opleve maskiner fra 1920'erne og maskiner, der startede deres liv som rungeklokker. Frank interesserer sig særligt for den gamle danske del af tatoveringshistorien, og det er der en bestemt grund til.

– Nyhavn var jo centrum for tatoveringer i Skandinavien. Og det har det været helt op til 80'erne. Vi har et utroligt stykke historie, for eksempel med Tattoo Ole og Tattoo Jack.

Tattoo Jack er en af Frank

Rosenkildes favorittatovører. Blandt andet fordi at det var ham, der startede den første butik i Nyhavn 17. Ofte delte de andre tatovører forretning med en tobaksforhandler eller et værtshus.

– Jeg nåede at blive tatoveret af ham. Jeg prøver bare at finde alt fra de gamle tatovører, men det er svært, for da de døde, regnede man ikke tatoveringer for noget, så meget af det er bare forsvundet eller givet væk. Og de rester prøver jeg at finde og bevare for eftertiden.

1 BLEV TIL 100

Da Frank kommer hjem efter at have været ude på de syv verdenshave, finder han ud af, at to af hans kammerater har fået tatoveringer. Han går derfor ned i Nyhavn, for han vil også have blæk i huden.

– Jeg tænker, det var pokkers. Og så fik jeg lavet min første tatovering, som var en nøgen dame på armen, hvilket var lidt fedt, når man nu kun var 16 år.

Frank siger "var", da tatoveringen nu kun er et kært

minde. Nu er den gemt væk under flere lag af diverse tatoveringer. Frank har ikke tal på, hvor mange tatoveringer han har, men hvis han skal give et bud, er det nok over 100.

– Jeg har så mange tatoveringer, at det efterhånden er blevet til én stor.

Han fortæller, at den højre arm nok består af tre-fire lag oven på hinanden.

– På den ene arm havde jeg en masse fra de gamle tatovører som Ole, Jack og Svend. Men det er efterhånden blevet dækket. Nu er det to kranier og roser for resten, der har slettet sporene fra fortiden. Engang var der en sommerfugl, en nøgen dame, en havfrue. Det var selvfølgelig en masse gamle, sjove tatoveringer. Til gengæld har jeg gemt lidt af det gamle på min venstre arm.

Når man kigger på Frank Rosenkildes underarm, kan man se et gammelt skib, der har aftjent sin pligt ude på det blå ocean. Tiden har sat sine spor, og detaljerne er udviskede og svære at se, men historien og mindet

omkring den står helt klart i hans erindring.

– Jeg var ude at sejle, og jeg skulle overnatte i Antwerpen, inden jeg skulle med toget hjem til Danmark. Om aftenen gik jeg ud og fik den lavet. Sådan var det dengang. Når man gik i land, så gik man ud i de der red light districts, hvor alle barerne, damerne og tatovørerne var. De var alle samlet ét sted, så det var jo meget praktisk. Så kunne man jo både det ene og det andet. Og den har jeg gemt, det er mit lille museum, den arm her. Og det er den, der betyder mest for mig, da det jo var dér, at det hele startede. Den er lavet præcis den 21. januar 1977. Jeg har nemlig gemt visitkortet fra det sted, hvor jeg fik den lavet, og der står datoen nemlig bagpå.

I Frank Rosekildes butik, Belair Tattoo, der ligger på Åboulevarden, har han et tatoveringsmuseum, som han selv har opbygget.

Danmarksmestrene i IT fra Skolen på Islands Brygge

En PH, en nørd og en fodboldspiller med stort ordforråd

Tekst: Marianne Barfod
Foto: Ricardo Ramirez
redaktion@bryggebladet.dk

Som de sidste blev Philippa, Frederik og Adrians navne råbt op, da vinderne i C.R.A.F.T. og DM i digitale skills blev kåret ved den store Læringsfestival

i Bella Center i marts. Og som den sidste gruppe der blev nævnt, blev det klart, at de tre var kåret som danmarksmestre i IT med deres projekt FeatBACK – en app, der kan bruges til at rapportere madspil og forbedre maden i Københavns Kommunes madordning EAT.

Førstepladsen kom dog ikke fuldstændig bag på de tre: Philippa Audrey Lasthein, 6. u, Frederik Simon Blomsterberg, 6. v, og Adrian Alexandru Hess Christensen 7. u.

– Vi følte, vi havde en chance. Vi havde et vildt godt projekt, og vi brændte virkelig for det, så hver gang

et af de andre projekter blev råbt op, blev vi faktisk glade, fordi så havde vi stadig en chance for at vinde – og det gjorde vi jo, siger de tre.

Men faktisk var det stort bare at blive nomineret, og det var spændende at fremlægge projektet og mærke, at de blev bedre til det for hver gang, understreger de tre.

Adrian, Frederik og Philippa startede med at øve sig på at pitche og præsentere deres projekt på skolen for de andre elever. Herefter fremlagde de projektet én gang i Amagerfinalen, efterfølgende én gang i Københavnerfinalen og endelig hele seks gange i løbet af de to dage, de

deltog i landsfinalen under Læringsfestivalen i Bella Center.

TRÆTTE OG GLADE

Hvad skete der, da det hele blev stille og lyset slukket?

– Vi tog hjem med metroen. Vi var meget trætte og

meget glade. Senere kom vi i TV2 Lorry, og vi har også talt med nogle fra Undervisningsministeriet – det har været ret sejt, synes de tre IT-kids, men det har taget lidt tid at falde ned igen og komme tilbage i de almindelige skoledage. Og de er lidt skuffede over, at præmien ud over trofæet kun var halvandet kilo karameller af den slags, der bliver smidt på den store karameldag.

FEATBACK

Gruppen har udviklet en app, der kan bruges til at rapportere madspild. Oprindeligt arbejdede de tre med en ide om at udvikle en varmekilde fra en elektrisk pære. De arbejdede med bæredygtighed og energi

– det 7. af FN's 17 verdensmål. Men det projekt var for kompliceret og blev egentlig heller ikke bæredygtigt nok.

I stedet fik de øje på, at der i skolens madordning går en del mad til spilde – ligesom de heller ikke altid er helt tilfredse med kvaliteten af maden. Gruppen besluttede at lave et projekt – en app – der kunne bruges til at begrænse spildet og forbedre kvaliteten.

Og til alt held kan gruppens ene medlem Adrian programmere – så vejen til en brugbar app var ikke lang fra ide til handling.

Adrian, som er gruppens programmør, er fascineret af computere og har en tydelig erindring om, at han altid har siddet foran en computer og trykket på tasterne – også

længe før han reelt kunne bruge den til noget. En god bekendt af familien lærte ham de første trin i programmering, og resten har han lært sig selv ved at gå på nettet og læse om programmering.

Hans næste projekt er at udvikle en app til venner af familien, der har brug for en app, hvor man kan booke tid. Han er dygtig til matematik, men synes faktisk, at kemi og fysik er sjovere.

Philippa og Frederik synes, at matematik er det bedste, men de er enige om, at de har meget forskellige kompetencer, og at de er meget dygtige til at udnytte dem. Hvis de absolut skal nævne et kedeligt fag, synes de, at kristendom er lidt kedeligt, men Adrian tilføjer, at de kedelige fag bliver sjove med en god lærer.

SPEED-UDVIKLING

– Vi udviklede projektet FEATback på halvanden måned. Vi skulle finde ud af, om ideen holdt, og lavede en powerpoint-præsentation – arbejdsdelingen var klar fra begyndelsen:

Adrian programmerede. Frederik og Philippa har med egne ord et stort ordforråd og var med til at præsentere projektet.

– Vi synes selv, at vi har et stort ordforråd og kan formulere ting og virkelig gøre det tydeligt, hvad man vil vise, siger Philippa. Vi har meget forskellige kompetencer, men vi bruger dem godt, tilføjer hun og fortsætter:

– Frederik og jeg er ikke så skarpe til IT – så det var godt, vi kom sammen med Adrian.

Adrian:
– Vi har fordelt det godt, hvordan vi skulle gøre for at sælge varen.

Alle tre:
– Vi har gjort det meste selv, men Lars, vores lærer, har hjulpet med at realisere og strukturere.

De tre danmarksmestre er enige om, at det er sjovt at få ideer og tænke ud af boksen. Og så må vi jo have spørgsmålet:

Hvad vil du være, når du bliver stor?

Frederik smiler stort.
– Jeg vil gerne være en, der skaber noget nyt – bare opfinde noget, der hjælper folk.

IT-kids med lærer og trofæ. Fra venstre Frederik Simonsen Blomsterberg, Adrian Alexandru Hess Christensen, Philippa Audrey Lasthein og Lars Bechager.

Philippa er slet ikke i tvivl, hun vil være arkitekt og designe huse – altså nye former for huse, forstås. De andre kalder hende PH – det har været hendes kælekaldernavn, siden hun var helt lille. Og sammenligningen med den gamle arkitekt og samfundsrevser Poul Henningsen passer hende fint.

Adrian vil være programmør.
– Jeg har brugt mine forældres computer, siden jeg var ni år, og jeg vil være programmør.

Frederik indskyder:
– Det ville altså også undre mig, hvis du ville være fodboldspiller eller bager.

– Men jeg laver altså mad en gang imellem, siger Adrian. Både Frederik og Philippa siger ja til, at de dyrker sport. Frederik spiller fodbold og spiller kampe.

– Nej, siger Adrian, men jeg cykler til skole.

– Jeg sidder meget foran min computer. Skolereformen har taget min tid, jeg er helt træt, når jeg kommer hjem. Jeg er nødt til at sove.
– Det er fordi, du er teenager, meddeler Frederik.

I har arbejdet intenst med jeres projekt – er I nørd?

– Nej, det er vi ikke, siger Frederik og Philippa.

– Jeg er vel en nørd, siger Adrian.

– Jeg sidder jo meget foran min computer, men det er vel ikke dårligt.

NÆSTE ÅRS IT-KIDS

Skal I være med i IT-kids næste år?

Philippa tænker lidt.
– Jeg tror gerne, at jeg vil, men det kommer an på, hvor meget skolearbejde vi får i 7. klasse, men jeg er nærmest over niveau i alle fag, så jeg tænker lige over det.

Frederik vil rigtig gerne i IT-kids. Adrian kommer i 8. klasse efter ferien, så IT-kids er lukket for hans klasse, men der bliver måske en mulighed for ham med at hjælpe de nye IT-kids.

Hvad har I lært af at være IT-kids?

– Vi har lært at fremlægge og samarbejde. Det er meget vigtigt. Det kræver samarbejde at forberede en præsentation, og det lærer man på en ny måde i IT-kids. Man lærer noget andet, end de tre enige om. Det er fedt at være i en gruppe og lave noget sammen, siger de.

– Man kigger lidt på hinandens kompetencer, siger Philippa.

Philippa elsker ord, siger drengene.

Du kan også lide apropos, ikke?

– Man kan lige så godt bruge de rigtige ord, siger Philippa.

– Er det slut nu, spørger Frederik.

Ja, interviewet er slut.

IT-kids skal shine

Leder af IT-kids Lars Bechager ved ikke specielt meget om IT, men han ved noget om at skabe rammer for at fremlægge og præsentere, at skifte rolle og få gode ideer – og skabe innovation

Tekst: Marianne Barfod
redaktion@bryggebladet.dk

Nu er det anden gang, dine elever vinder – hvad er det, du kan?

– Jeg er god til at sætte rammer og skabe de vilkår, hvor eleverne kan shine. Og jeg har sat mig grundigt ind i, hvad dommerne vil have. Det er vigtigt, at eleverne kan komme med en god fremlæggelse, at der er en ramme, hvor de kan brillere. Det er jeg god til at skabe, siger Lars Bechager, der er lærer på Skolen på Islands Brygge og leder af IT-kids.

Da IT-danmarksmestrene skulle fremlægge deres projekt, fik de en masse udstyr fra EAT, forklæder, huer, knive og gaffler. På den måde trådte de ind i en rolle – og det gjorde det langt nemmere for dem. Fokus gled fra dem over til projektet, som de fremlagde.

– Sådan noget er jeg god til. Jeg var skuespiller som barn, så jeg ved, hvad det betyder at have en rolle at optræde i i stedet for at være sig selv. Jeg er også god til at få ideer og tænke innovativt – på den måde er jeg en kreativ sjæl.

EDISON TIL SKOLEN

Lars Bechagers IT-kids har nu to gange opnået fremragende resultater, smitter den slags af på deres lærer?

– Jeg tror ikke, at det umiddelbart kommer til at betyde noget for mig lærerfagligt, at mine elever to gange har vundet, ud over at jeg glæder mig på deres vegne. Det ændrer ikke noget ved min lærerrolle, og jeg er rigtig glad for mit job.

– Men næste skoleår i 2017 får vi EDISON-konkurrencen til Skolen på Islands Brygge i tre dage og med endnu flere deltagere end hidtil. Jeg skal desuden holde oplæg sammen med nogle IT-kids for københavnske skoleledere om, hvordan det er at være med

i projektet. Så der sker alligevel en del.

IMMATERIELLE RETTIGHEDER

For de tre IT-danmarksmestre har deres projekt med FeatBACK, der kan bruges til at rapportere madspil og madens kvalitet, blandt andet ført til et møde med fire repræsentanter for EAT, der kom til skolen for at holde møde med de unge udviklere.

– Jeg deltog ikke i mødet, jeg satte dem i gang og passede derefter min almindelige undervisning, siger Lars Bechager, men eleverne synes, det gik rigtig godt.

Findes der regler i projektet for, hvordan man skal forholde sig til rettigheder og mulig gevinst ved salg af sådan et projekt?

– Umiddelbart tror jeg ikke, at der findes regler eller aftaler for, hvordan man skal forholde sig til et projekt, der kan sælges, siger Lars og fortsætter:

– Så langt har jeg ikke tænkt, men det burde vi måske.

Han håber, at han fortsætter som lærer for IT-kids næste år. Det profilerer i hvert fald skolen ret godt, tilføjer han.

KULTURHUSET ISLANDS BRYGGE

KONCERTER

24.3 KL. 20.30
KLUB SOJA: LESS WIN // EQUIS
ENTRÉ: 60 KR. BILLETSALG I DØREN

31.3 KL. 21.00
RUGSTED & KREUTZFELDT
(FÅ BILLETTER)
ENTRÉ: 250 KR. FORSALG PÅ K-I-B.DK

1.4 KL. 19.30
BANDS OF TOMORROW
MUSIC AWARDS
LIVE: BROER // VIDA SOPHIA //
DE DANSKE HYRDER M.FL.
ENTRÉ: 165 KR.

7.4 KL. 21.00
BMF: GUDDOMMELIG
GALSKAB
BILLETSALG I DØREN

19.4 KL. 20.30
RØGSIGNAL // BAGLAND
TO STÆRKE NAVNE FRA DEN UNGE,
DANSKE JAZZSCENE
ENTRÉ: 75 KR. FORSALG PÅ K-I-B.DK

GODT & BLANDET

26.3 KL. 11-16
KROP I BALANCE
EN LIVSTILSMESSE MED
KROPPEN I FOKUS
FRI ENTRÉ

6.4 KL. 20.30
LAMA IMPROTEATER
GRATIS

11.4 KL. 18.30
DANS PÅ BRYGGEN - JIVE!
UNDERVISNING: 18.30
SOCIAL DANS: 19.30
ENTRÉ: 40 KR. / 25 KR. FOR
STUDERENDE OG PENSIONISTER

19.4 KL. 18.00
FÆLLESSPISNING PÅ BRYGGEN
PRISER: 1 DAGENS RET + VIN: 100 KR.
KUN MAD: 75 KR.
BØRN MELLEM 5- 12 ÅR SPISER MED
TIL HALV PRIS.
TILMELDING; SEND EN MAIL TIL
BRYGGEMIDDAG@GMAIL.COM
SENEST DAGEN FØR.

15.5 SALON
PÅ BRYGGEN KL. 19.00
LILLE LANGE BRO OG
OMRÅDET, HVOR DEN
LANDER.
(BEMÆRK: SALONEN ER
FLYTTET FRA 22.3 TIL 15.5)

NY
DATO

DET' FOR BØRN & UNGE

25.3 KL. 15.00
FILMKLUBBEN IB
GRATIS FILMKLUB FOR BØRN
ALDER: 4 ÅR+ / I UNDERGRUNDEN.
POPCORN KAN KØBES FOR EN 10'ER.

2.4 KL. 12.00
DEN STORE BØRNEBAGEDYST

9.4 KL. 15.00
BØRNEJAZZKLUBBEN:
ASTRO BUDDA AGOGO
FORSALG: 60 KR.
(30 KR. FOR MEDL. AF BJK)
DØREN: 75 KR.
(45 KR. FOR MEDL. AF BJK)

23.4 KL. 15.00
BØRNEJAZZKLUBBEN:
MASTER FATMANS JAZZSKOLE
FOR BØRN
FORSALG: 80 KR.
(40 KR. FOR MEDLEMMER AF BJK)
DØREN: 95 KR.
(55 KR. FOR MEDLEMMER AF BJK)

DET SKER I BRYGGEKÆLDEREN

23.3 KL. 20
THE RAYGUNS
FRI ENTRÉ (INDGANG VIA BAGGÅRDEN,
NJALSGADE 17)

30.3 KL. 19
KÆLDERLÆSNINGER #26
OPLÆSNINGER V.
MIE MØLLER FREDERIKSEN // THIT JENSEN
// PIA MØLLER NIELSEN
+ KONCERT MED WHITE SLAVE
FRI ENTRÉ (INDGANG VIA BAGGÅRDEN,
NJALSGADE 17)

17.4 KOM TIL
ÅRETS FØRSTE
UDENDØRS
LOPPEMARKED
- FÅ PLADSER
TILBAGE

24/3
KLUB SOJA:
LESS WIN //
EQUIS

K-I-B.DK

